

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Έν Αθήναις τῆ 11 Ἰουλίου 1928

ΤΕΤΑΡΤΟ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 120

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Νόμοι

- Νόμος 3589. Περί κωδίσσεως τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διατάγματος «περὶ κωδίσσεως τοῦ ἐν 21 Σεπτεμβρίου 1926 Ν.Δ. «περὶ ἰδρύσεως ἐν Κεφαλοβρούσῳ πλήρους Γυμνασίου κλπ.» ὡς ἐτροποποιήθη. 1
- Νόμος 3606. Περί κωδίσσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 5)5 Νοεμβρίου 1926 «περὶ ἐπεκτάσεως ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρθροῦ 26 παρ. 1 τοῦ νόμου 505». 2
- Νόμος 3607. Περί κωδίσσεως τοῦ ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διατάγματος «περὶ ἐφέσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων καὶ Ναυτοδικείων, συμπληρώσεως τῶν περὶ ἀναθεωρήσεως, ἀνακοπῆς τῶν περὶ Ἀναθεωρητικοῦ καὶ τῶν ἀφοριστῶν τὸ Σῶμα τῆς Στρατ. Δικαιοσύνης διατάξεων». 3
- Νόμος 3612. Περί μέτρων προστασίας τῶν σεισμοπαθῶν Κορινθίας. 4
- Νόμος 3613. Περί ἐπιτροπείας τῆς ἀηλικίου θυγατρὸς τοῦ ἀποθανόντος πρώην Βασιλέως Κωνσταντίνου Αἰματερίνης. 5
- Νόμος 3614. Περί τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νόμου ΕΤΜΒ' τοῦ 1908 «περὶ περιορισμοῦ τῆς κατασχέσεως καὶ τῆς ἐγκωρήσεως καὶ περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 885 τῆς Πολ. Δικονομίας». 6
- Νόμος 3615. Περί ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις τῆς Ἑλλάδος Μητροπόλεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. 7

Ν Ο Μ Ο Ι

(1)

Περί κωδίσσεως τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κωδίσσεως τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. περὶ ἰδρύσεως ἐν Κεφαλοβρούσῳ πλήρους γυμνασίου κλπ.» ὡς ἐτροποποιήθη.

Νόμος 3539

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Κυρεῖται τὸ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1927 Νόμ. Διατάγμα «περὶ κωδίσσεως τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἰδρύσεως ἐν Κεφαλοβρούσῳ πλήρους Γυμνασίου κλπ., ὡς ἐτροποποιήθη», ἔχον ὡς ἔπεται:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἰδρύεται ἐν Κεφαλοβρούσῳ πλήρες Γυμνάσιον, οὗτος ἀπὸ μὲν δύο πρώτοι: τάξεις θέλουσι λειτουργήσαι ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ

ἔτους 1926—27, ἐκαστῆ δὲ τῶν λοιπῶν διαδοχικῶς κατ' ἕκαστον τῶν ἐπομένων ἐτῶν. ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως ἡ Κοινότης προσφέρῃ ἰδίαις αὐτῆς δαπάναις κατάλληλον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ διδασκῆριον καὶ ἐφοδιάσῃ αὐτὸ διὰ τῶν ἀπαιτουμένων ὀργάνων, ἐπιπλῶν κλπ.

Ἐπίσης ἐν Σταυρῷ Ἰθάκης καὶ Καρυῶ Λευκάδος ἰδρύονται Ἑλληνικὰ Σχολεῖα, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως ἡ κοινότης προσφέρῃ ἰδίαις δαπάναις κατάλληλον, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀρμοδίου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, διδασκῆριον καὶ ἐφοδιάσῃ αὐτὸ διὰ τῶν ἀπαιτουμένων ὀργάνων καὶ ἐπιπλῶν, τῆς λειτουργίας αὐτῶν ἀρχομένης μετὰ ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἐπίσης ἰδρύονται πλήρη Ἑλληνικὰ σχολεῖα ἐν Μεσσηνίᾳ, Χαλανδρίῳ καὶ Σκουταρίῳ Λακωνίας ὑπὸ τοῖς ἑξῆς ὁροις :

Ἄρθρον 3.

Αἱ Κοινότητες Μεσσηνίας, Χαλανδρίου, Σκουταρίου Λακωνίας, ὑποχρεούνται νὰ παρασχωσι τὸ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κατάλληλον διδασκῆριον, νὰ ἐφοδιάσωσι δὲ αὐτὸ διὰ τῶν ἀπαιτουμένων διδασκαλικῶν ὀργάνων, ἐπιπλῶν κλπ. σκευῶν.

Ἄρθρον 4.

Πᾶσα ἡ δαπάνη τῆς ἐγκαταστάσεως, συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐκ τῶν παρόντων Ν. Δ. ἰδρυμένων πλήρων Ἑλληνικῶν σχολείων βαρυνεὶ τὰς Κοινότητας Μεσσηνίας, Χαλανδρίου, Σκουταρίου Λακωνίας.

Πρὸς τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Ἐθνικοῦ Ἐλευθερίου ἐντός τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐκαστοῦ ἐτους, διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ, δημοσιευμένης εἰς τὴν Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ κοινοποιουμένης εἰς τὰς ἀνωτέρω Κοινότητας, εἴσει τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν συντήρησιν καὶ λειτουργίαν τῶν πλήρων Ἑλληνικῶν σχολείων κατὰ τὸ ἐπαρμένον σχολικὸν ἔτος ποσόν, ὅπερ ὑποχρεοῦνται αἱ Κοινότητες αὐταὶ μέχρι τέλους Αὐγούστου τοῦ ἰδίου ἐτους νὰ καταθέσωσιν εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὑποβάλλουσαι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ οἰκίον γραμματίου.

Ἄρθρον 5.

Δύνεται ὡσαύτως διὰ διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ νὰ ἐπιβαρύνωνται ἀναλόγως διὰ τὴν συντήρησιν καὶ λειτουργίαν τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 2 τοῦ παρόντος ἰδρυμένων πλήρων Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ αἱ γειτνιάζουσαι πρὸς τὰς ἑξῆς τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων Κοινότητες, ὀριζόμεναι διὰ τῶν διαταγμάτων τούτων.

Ἄρθρον 6.

Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἕως διὰ διαταγμάτων ἐκδιδόμενων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ παραπραττόμενοι μηχανισμῶς αἱ ἀναγκαῖοι δαπάναι διὰ τὴν συντήρησιν καὶ λειτουργίαν τῶν ἰδρυμένων Ἑλληνικῶν σχολείων ἐκ τῶν ἐπέξ τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 4 καὶ 5 Κοινοτήτων τούτων εἰσπραττόμενων ἐμμέσων κοινοτικῶν πόρων (ὀδικῶν δικαιώμα κλπ.)

ἢ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου 3322 κοινοτικῶν αὐτῶν ἐσόδων, ἢ ἐκ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν καταβαλλομένων ἐξ ἀπολοτριώσεως Μοναστηριακῶν κτημάτων τῆς οἰκείας περιφέρειας.

Ἄρθρον 7.

Τὸ διδασκικὸν καὶ ὑπηρεσιακὸν προσωπικὸν τῶν ἐν Μαροθῶνι, Χαλανδρίῳ, Σκουταρίῳ, πλήρων Ἑλληνικῶν σχολείων μισθοδοτεῖται, διορίζεται, προάγεται, τιμωρεῖται καὶ ἀπολύεται κλπ. κατὰ τὰς περὶ τῶν ὁμοιοβάθμων δημοσίων λειτουργῶν ὑφισταμένης διατάξεως.

Ἄρθρον 8.

Οἱ τίτλοι τῶν σπουδῶν τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ἰδρυμένων πλήρων Ἑλληνικῶν σχολείων, ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἰσχύον μετὰ τῶν δημοσίων τούτων.

Ἄρθρον 9.

Ἐν περιπτώσει καταργήσεως τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἰδρυμένων πλήρων Ἑλληνικῶν σχολείων, τὸ ἐν αὐτοῖς ὑπηρετούν προσωπικὸν μετατίθεται εἰς ἄλλας ὁμοιοβάθμους θέσεις.

Ἄρθρον 10.

Ὁ τρόπος τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 6 τοῦ παρόντος καταβολῆς τῆς δαπάνης διὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1927—28 καὶ ἐφεξῆς ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια κανονισθῆται διὰ διαταγμάτων ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 2 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΖΑΪΜΗΣ

Τὰ Μέλη

Θ. Νικολοῦδης, Α. Παπαναστασίου, Ι. Μεταξᾶς, Π. Μερλόπουλος, Α. Μαζαράκης, Ν. Βελέντζας, Α. Μιχαλάκης, Μ. Κίρκος, Θ. Τουρκοβασίλης, Α. Μπαλάμπασης.
Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 30 Ἰουνίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργός
Θ. Νικολοῦδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 3 Ἰουλίου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Π. Πετρίδης

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 5)5 Νοεμβρίου 1926 (περὶ ἐπεκτάσεως ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 26 παρ. 1 τοῦ νόμου 505). (2)

Νόμος 3606

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει α') τὴν ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 ἀπερασιν τῆς Βουλῆς «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν πρὸς ἔκδοσιν νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως εἰδικῶν ἐπιτροπῶν», β') τὴν σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κλπ. Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ΔΗ' συνεδρίασιν τῆς 5 Νοεμβρίου 1927, προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικῶν Συμβουλίου, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἐπεκτάσεως ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 26 παρ. 1 τοῦ νόμου 505» συμπληρούμενον ὡς ἔπεται:

«Ἄρθρον μόνον. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 505 τοῦ ἔτους 1914 περὶ ὄργανου τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς Διευθυντὰς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης». Ἐπίσης ἐφαρμόζεται διὰ τούτους καὶ ἡ διάταξις τῆς τελευταίας περιόδου τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 26, τῆς προστεθείσης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ νόμου 3326 τοῦ ἔτους 1925, γνωμοδοτούντος δι' αὐτοὺς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 11 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΖΑΪΜΗΣ

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολοῦδης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Π. Μερλόπουλος, Α. Μπαλάμπασης.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 27 Ἰουνίου 1928 καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 6 Ἰουλίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Π. Πετρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 7 Ἰουλίου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Π. Πετρίδης

(3)

Περί κυρώσεως του από 10 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. (περί εφέσεως κατά των αποφάσεων των Στρατοδικείων και Ναυτοδικείου, συμπληρώσεως των περι αναθεωρήσεως, ανακοπής των περι Αναθεωρητικού και των άφροσωδών το Σώμα της Στρατ. Δικαιοσύνης διατάξεων).

Νόμος 3607

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντας υπ' όψει το άρθρον 75 του Συντάγματος, εκδίδομεν τον επόμενον νόμον, ψηφισθέντα υπό της Βουλής.

Άρθρον μόνον.

Κυρούται το από 10 Νοεμβρίου 1927 Νομοθετικόν Διάταγμα «περί εφέσεως κατά των αποφάσεων των Στρατοδικείων και Ναυτοδικείου, συμπληρώσεως των περι αναθεωρήσεως, ανακοπής, των περι Αναθεωρητικού και των άφροσωδών το Σώμα της Στρατ. Δικαιοσύνης διατάξεων», με τας κάτωθι τροποποιήσεις:

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί κυρώσεως μετά τροποποιήσεων των άρθρ. 1 μέχρι και του 11 του από 20 Σεβρίου 1926 Ν. Δ. (περί εφέσεως κατά των αποφάσεων των Στρατοδικείων και Ναυτοδικείου, συμπληρώσεως των περι αναθεωρήσεως, ανακοπής, των περι Αναθεωρητικού Δικαστηρίου και των άφροσωδών το Σώμα της Στρατ. Δικαιοσύνης διατάξεων).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άποφασίσαιμεν και διατάσσομεν

Άρθρον 1.

Κατά των αποφάσεων των Στρατοδικείων και Ναυτοδικείου, επιτρέπεται το ένδικον μέσον της εφέσεως ενώπιον του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου, εφ' όσον δι' αυτών κατεργώσθη ποινή φυλακίσεως τριών μηνών και άνω, ή ή επιβληθείσα ποινή συνεπάγεται την έκτισιν έτέρας ανασταλείσης ποινής, υπερβαίνουσας τους τρεις μήνας, ή άπερρίφθη ή ανακοπή κατ' έρήμην αποφάσεως, άπαγγελούσης τας αυτας ποινάς άκουμένης εντός τριών ημερών από της άπαγγελίας της αποφάσεως προς τον καταδικασθέντα, παρά τούτου ή του πληρεξουσίου του ενώπιον του γραμματέως του έκδόντος την άπόφασιν Δικαστηρίου, ή του Διευθυντού, ή έπιστάτου των φυλακών, εν αίς κρατείται ή έγκαλών, συντασσόμενης έκθέσεως, υποκειμένης εις δ και ή αναθεωρήσις τέλος.

Εάν ταυτόχρονως άσκηθαι έφεσις και αίτησις αναθεωρήσεως συντάσσονται χωριστά έκθέσεις. Έν ταίς έκθέσεσιν εφέσεως, αναθεωρήσεως και άκαιρέσεως ή άσκήων το ένδικον μέσον όφείλει να διορίση αντίκλητον εν Αθήναις προς εφαρμογήν της τελευταίας παραγράφου του άρθρου 4. Ο μη διορισθείς αντίκλητου δέν καθιστά άπαράδεκτον το άσκηθέν ένδικον μέσον, άποτελεί όμως πειθαρχικόν παράπτωμα του συντάξαντος την σχετικήν έκθεσιν γραμματέως

Επί έρήμην αποφάσεων ή προς έφεσιν προθεσμία άρχεται από της λήξεως της προς άνανυπήν άσκηθείσης δι' έμπροθέμου ανακοπής ή προς έφεσιν προθεσμία άρχεται από της δημοσιεύσεως της επ' αυτής κατ' ουτών άποφάσεως

Η προς αίτησιν αναθεωρήσεως προθεσμία, άρχεται μετά την λήξιν της προς έφεσιν τριαύτης, είτε ήσκήθη, είτε μή, το ένδικον τοϋτο μέσον.

Η άσκηθείσα έφεσις κατ' άποφάσεως υποκειμένης εις άνα-

κοπήν, ή προσβληθείσης δι' αυτής τεκμηριού την παραίτησιν του ένδικου μέσου της ανακοπής ή της άσκηθείσης τριαύτης.

Άσκηθείσης αναθεωρήσεως ή εφέσεως ή γραμματέως του έκδόντος την άπόφασιν Δικαστηρίου, υποχρεούται εντός πέντε ημερών, να υποβάλλη εις τον Έπίτροπον την σχετικήν δικογραφίαν, μετ' άντιγράφων πρακτικών και άποφάσεως, υποχρεούμενον να υποβάλλη ταύτην αύθημερόν εις τον Έπίτροπον του Αναθεωρητικού. Παρελούσης της προθεσμίας ταύτης ή γραμματέως τιμωρείται υπό του Αναθεωρητικού, δ ά πειθαρχικής ποινής προστίμου δραχμών πενήκοντα μέχρι διακοσίων, δι' έκάστην παράβασιν.

Η άσκησις της εφέσεως ή αναθεωρήσεως αναστέλλει την έκτέλεσιν της άποφάσεως, εάν δι' αυτής έπεβλήθη ή ποινή του θανάτου, ή καθαιρέσις, έκπτωσις ή στέρησις βαθμού, ως προς μόνον ταύτας. Είς πάσαν άλλην περίπτωσιν, προκειμένου περι άποφάσεως έπιβαλλούσης ποινήν φυλακίσεως, μη υπερβαίνουσιν το έτος, δύναται αίτήσιν του καταδικασθέντος, υποβάλλομένη αυτοτελώς ή και δι' αυτής της έκθέσεως εφέσεως ή αναθεωρήσεως, και μετά πρότασιν του παρά τώ Αναθεωρητικώ Έπιτρόπου, όφείλοντος εντός πέντε ημερών να προκαλέση το σχετικόν βούλευμα, να διαταχθή ή διακοπή της έκτέλεσεως αυτής προσωρινώς μέχρις όριστικής έκδικάσεως, δι' βουλεύματος Συμβουλίου, άποτελουμένου εκ του Προέδρου του Αναθεωρητικού, ή του νομίμου άναπληρωτού του, και δύο μελών αυτου, όριζομένων παρά του Προέδρου και υποκειμένου εις οίον ή άπόφασιν του Αναθεωρητικού τέλος. Η διακοπή της έκτέλεσεως, δύναται ν' ανακληθῆ υπό του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου.

Άρθρον 2.

Τα άρθρα 134, 151 και 152 της Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας ισχύουσι και επί εφέσεως, το δε άρθρον α' του άρθρου 153 αυτής μόνον εν τή περιπτώσει του άρθρου α' του άρθρου 3 του παρόντος.

Άρθρον 3.

Προκειμένου περι εφέσεως κατ' άποφάσεως, δι' ής κατεργώσθη ποινή φυλακίσεως μικροτέρα των δέκα μηνών, ή Έπίτροπος του Αναθεωρητικού εισάγει ταύτην εις το άκροατήριον του Αναθεωρητικού, μετά προηγουμένην κλήτευσιν του έγκαλούντος και του υπέρ ου έπιδικασθη χρηματική ίκανοποίησης, τρις τουλάχιστον ήμέρας πρό της δικασίμου, άν ουτοι κατοικώσιν ή ή έγκαλών κρατείται εν Αθήναις ή Πειραιεί, δέκα πέντε δε ήμέρας πρό ταύτης, άνευ άλλης έπικατάσεως, εις πάσαν άλλην περίπτωσιν.

Το Αναθεωρητικόν Δικαστήριον έν πεσθή εκ των εν τή δικογραφία έγγραφών και των άγορεύσεων του συνηγόρου του έγκαλούντος, λαμβάνοντας πρώτου τον λόγον, του υπέρ ου έπιδικασθη χρηματική ίκανοποίησης, και του Έπιτρόπου, ότι δικαίως κατεδικασθη ή έγκαλών και άνόλογος έπεβλήθη αυτώ ποινή, άπορρίπτει την έφεσιν, άλλως άκυροί την έγκαλούμενην άπόφασιν και κρατεί ταύτην προς έκδικασιν, ότε ή Έπίτροπος δύναται, εφ' όσον δέν ύπάρχει αντίρρησις διαδίκου τινός, ή να εισαγάγη την έφεσιν άμέσως και κατά την αυτην συνεδρίασιν προς ουσιαστικήν αίτησιν συζήτησιν ενώπιον του Αναθεωρητικού, όπερ άνευ περαιτέρω άγορεύσεων, άποφαίνεται ουσιαστικώς επί της εφέσεως, μορφώνον την πεποιθήσιν του εκ των σχετικών πρακτικών, των έγγραφών της δικογραφίας και παντός άλλου άποδικοπτικού στοιχείου, ή να εισαγάγη ταύτην κατά την διαδικασίαν του άρθρου 4.

Άιτιρούμένης της άποφάσεως, τα έντάλματα φυλακίσεως

ἀναγκάσει τὴν ἰσχύον αὐτῶν, δυναμένου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου ἐν περιπτώσει μὴ ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν νὰ διατάξῃ τὴν προσωρινὴν ἀποφυλάκισιν διὰ τοὺς ἐν ἔδαφιῳ 8 τοῦ ἄρθρου 88 τῆς Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας λόγους, ἢ τούναντι νὰ διατάξῃ τὴν φυλάκισιν τῶν μὴ δ' ατελούντων ἐν προφυλάκισει.

Ἐὰν κατὰ τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως ἠσκήθῃ καὶ αἴτησις ἀναθεωρήσεως τὸ Ἀναθεωρητικὸν προβαίνει πρῶτον εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἐφέσεως. Ἀκυρουμένης τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως, ἀνοσιεὶ ἢ αἰτησις ἀναθεωρήσεως, ἄλλως συνεκδικάζεται ἐκδιδομένης μιᾶς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἐὰν διὰ τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως καταγνώσθῃ ποινὴ φυλακίσεως δέκα μηνῶν καὶ ἄνω, ἢ καταγνώσθῃ ἢ συνεπέφερον ἐκπτώσιν ἢ στέρησιν βαθμοῦ, ἢ ἡ ὑπόθεσις δὲν ἐξεδικάσθῃ ἐμέσως ὑπὸ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα, ὁ Ἐπίτροπος τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ προσδιορίζει δικαστικὸν τῆς ὑποθέσεως, εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν ἐκκαλούντα κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 3 ἔδαφιῳ α' ὁριζόμενας προθεσμίας καὶ καλεῖ ὅσους ἐκ τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων κρίνει οὐσιώδεις.

Διὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου δ' ἀδικασίαν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 104 καὶ ἐπόμενα τῆς Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας μὲ τὴν τροποποίησιν ὅτι ὁ ἐκκαλὼν δύναται νὰ παραστή αὐτὸν προσωπῶς ἢ διὰ πληρεξουσίου, ἄλλως ὁ Πρόεδρος διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος συνήγορον.

Ἡ διάταξις τοῦ ἔδαφιῳ 8 τοῦ ἄρθρου 88 τῆς Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας ἰσχύει καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἐκκληθείσης τῆς ἀποφάσεως παρὰ κατηγορουμένου, περὶ τοῦ συντρέγουσιν αἱ περιπτώσεις τοῦ ἔδαφιῳ α' τοῦ ἄρθρου τούτου, ἰσχύει ἡ αὐτὴ διαδικασία καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐκκαλέσαντας συγκατηγορουμένους του, ἐφ' ὅσον συντρέγουσιν ὑπὲρ αὐτῶν αἱ προϋποθέσεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος

Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν τὸ Ἀναθεωρητικὸν δύναται νὰ καταστήσῃ χεῖρονα τὴν θέσιν τοῦ ἐκκαλούντος.

Κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου ἐκδιδομένης μετ' ἐξέτασιν κατ' οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως ἀποφάσεως οὐ δὲν ἐνδίκον μετὸν γινώσκει, ἐκτὸς τῆς ἀναίρεσως διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 64 τῆς Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας ἀναγραφόμενους λόγους.

Πιστοποιηθέντος ἡμεροδῶς ὅτι ὁ ἐκκαλὼν, ἢ ὁ ἀσκήσας ἀναθεώρησιν ἢ ἀναίρεσιν, εἶνε ἀγνώστου διαμονῆς ἢ διαδικασίαν περὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀποβλήσιν τοῦ κατὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου διαρτηθέντος ἀντικλήτου.

Ἄρθρον 5.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων καὶ τοῦ Ναυτοδικείου, δι' ὧν καταγγινώσκεται ποινὴ μικροτέρα τῶν τριῶν μηνῶν δὲν γινώσκει αἴτησις ἀναθεωρήσεως διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 58 ἔδαφιῳ δ' τῆς Στρατιωτ. Ποινικῆς Νομοθεσίας ἀναγραφόμενους λόγους.

Οἱ λόγοι ἀναθεωρήσεως ὑποβάλλονται ὑπονοσηρικῶς δι' ἐπισημασμένους τοῦλάχιστον δύο ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, δυναμένου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ νὰ ἀναβάλῃ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς ἐτέραν δυνάμειν. Ὁ ἐπίτροπος τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ δύναται νὰ προσδιορίσῃ ὑποθέσεις καὶ εἰς ἐκτικτὸν δικαστικὸν ὁριζομένην παρ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 8 Ἀυγούστου 1926 Νομοθ. διατάγματος περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀρθρῶν τῶν Ἀναθεωρητικῶν

Δικαστηρίων διατάξεων θεωροῦνται ὡς μὴ ἔποτε ἰσχύουσαι ὡς πρὸς τὴν θέσιν τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ καὶ τὴν συγκρότησιν τοῦ Δικαστηρίου.

Αἱ ὡς κεναὶ θεωρούμεναι θέσεις, τοῦ προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, πληροῦνται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπου τῶν Στρατιωτικῶν, ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως, τῶν ἀναδιορισθησομένων θεωρουμένων ὡς ἀξέποτε στερηθέντων τῶν ἀνωτέρω βαθμῶν των, ἢ κατὰ προαγωγὴν ἐκ Στρατιωτικῶν δικαστικῶν Συμβούλων α' τάξεως, ἐκ τῶν ἐχόντων τριετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν. Οἱ τυχόν μὴ ἀναδιορισθησομένοι ἀπολυθῆσονται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, λαμβάνοντες μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος τῆς ἀπολύσεώς των εἰς τὴν ἡμερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὰς ἀποδοχὰς τῆς θέσεως, ἢ κατεῖχον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀνωτέρου Νομοθ. διατάγματος καὶ δικαιοῦμενοι συντάξεως τῆς θέσεως ταύτης.

Αἱ κενούμεναι θέσεις τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ πληροῦνται κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς ἀλλοελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου, οὔσης ὑποχρεωτικῆς διὰ τὸν Ἐπιτρόπον, ἢ μὲν θέσις τοῦ Προέδρου ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ἀναθεωρητικῷ Ἐπιτρόπου ἢ τῶν μονίμων μελῶν αὐτοῦ, ἢ δὲ τοῦ Ἐπιτρόπου ἐκ τῶν μονίμων μελῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7.

Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος τῶν παρὰ τῷ Ἀναθεωρητικῷ δικαστῶν, τὸν δὲ Ἐπίτροπον ὁ νεότερος, δυναμένου τοῦ Ἐπιτρόπου τῶν Στρατιωτικῶν νὰ διαταγῆς του νὰ ὄρισῃ ἕτερον πρὸς τοῦτο.

Κατὰ τὴν κατ' οὐσίαν ἐκδικασίαν τῶν ὑποθέσεων ἐνώπιον τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ δύναται νὰ ἀναθεωρῇ τὰ καθήκοντα τοῦ Ἐπιτρόπου διὰ μίαν ἢ πλείονας συνεδριάσεις εἰς ἀνώτερον στρατιωτικὸν δικαστικὸν Σύμβουλον ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις εἰς ἰργανικὰς θέσεις ὑπηρετούντων, δι' ἐγγράφου τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του.

Ἄρθρον 8.

Οἱ παρὰ τῷ Ἀναθεωρητικῷ Δικαστηρίῳ στρατιωτικοὶ δικαστικοὶ Σύμβουλοι ὑπόκεινται ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τοῦ κατὰ τὴν Στρατοῦ καὶ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ἑνωματικῶν καὶ ἀνθυπαυσιαστῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς ἑξῆς καὶ τῶν τούτοις ἀντιστοιχοῦντων καὶ ἐξομοιουμένων εἰς τὰς αὐτὰς κερτήσεις, εἰς ἃς καὶ οἱ λοιποὶ στρατιωτικοὶ δικαστικοὶ Σύμβουλοι α' τάξεως, καὶ μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν ἀποδοχῶν τούτων ἔχοντες τὰ αὐτὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω νόμων διατάγματα.

Μέλη τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, ἔχοντα συμπληρωμένην εἰκοσιπενταετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν, παραιτούμενα δικαιούνται ἐντάξεως, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμων, καὶ ἐὰν δὲν συντρέγουσιν οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 1ου τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1923 Νομοθ. διατάγματος (περὶ ἀπομνηστικῆς συντάξεως ἑνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας).

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἔδαφιῳ γ' τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου 3358 εἶνε ὅτι ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου ἀντιστοιχεῖ πρὸς λοχαγὸν ἀπὸ τοῦ νόμου 2707, δυναμένου τοῦ ὁποίου λαμβάνει καὶ τὸν μισθὸν λοχαγοῦ. Ἡ ἰσχύς τῆς παρούσης ἀνατρέχει εἰς τὴν ἰσχύον τοῦ ὡς ἄνω νόμου 3358.

Ἄρθρον 9.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπου τῶν Στρατιωτικῶν, δύναται νὰ διορισθῇ διεθυντὴς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης καὶ μόνιμον μέλος τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου, ὑποχρεούμενον νὰ ἀσκήσῃ καὶ τὰ καθήκοντα ταῦτα.

Ὁ Διευθυντὴς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης υπάγεται ἀπὸ εἰσίας καὶ μόνον εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὑπογράφει δὲ ἐντολῇ Ὑπουργοῦ, πλὴν τῶν ἤδη παρ' αὐτὸν ὑπογραφομένων σχεδίων διαταγῶν ἢ ἐγγράφων, καὶ τὰ ἀφορῶντα:

1) Διαβίβασιν δικογραφιῶν μετὰ προανακρίσεων ἢ μηνύσεων πρὸς τὰς ἀρμοδίας ἢ κοινὰς δικαστικὰς ἀρχάς.

2) Ἐκδόσιν ἀντιγράφων καὶ πιστοποιητικῶν ὑπηρεσίας ἀξιωματικῶν τῆς Στρατ. Δικαιοσύνης.

3) Κανονικὰς ἀδείας εἰς τοὺς ἐν τῇ Διευθύνσει ὑπηρετοῦντας ἀξιωματικούς ἢ κατωτέρους ἀξιωματικούς τῆς Στρατ. Δικαιοσύνης.

4) Μεταγωγὰς καταδίκων ἀπὸ σουλακῆς εἰς ἄλλην, ἐφ' ὅσον αὕτη γίνεται δαπάναις τῶν μεταγομένων, ἢ αἰτῆσει τῶν ἀρχῶν.

5) Γνωμοδοτήσεις περὶ ἀπονομῆς ἢ μὴ χάριτος εἰς καταδίκους ὀπλίτας καὶ ἀνθυποασπιστάς.

6) Ἐπίδοσιν κληρῶν, κλητηρίων, βουλευμάτων καὶ ἀποφάσεων τῶν στρατιωτικῶν καὶ κοινῶν δικαστηρίων εἰς ὀπλίτας καὶ ἀξιωματικούς.

7) Ἐκτέλεσιν ἐνταλμάτων συλλήψεως ἢ φυλακίσεως, βουλευμάτων καὶ ἀποφάσεων καθ' ὀπλιτῶν καὶ κατωτέρων ἀξιωματικῶν, πλὴν τῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Στρατιωτικῶν ὑπηρετούντων ἀξιωματικῶν.

8) Τὰ τεύοντα πρὸς ἐκτέλεσιν προεκδοθείσης διαταγῆς

9) Παραπομπὰς ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων ἀπὸ Στρατοδικείου εἰς ἕτερον, καὶ εἰς τὰ κοινὰ ποινικὰ Δικαστήρια καθ' ὀπλιτῶν καὶ κατωτέρων ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 10.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 166 τῆς στρατ. ποιν. Νομοθεσίας ἀνακατὴ κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐνώπιον τοῦ γραμματέως οἰουδήποτε Στρατοδικείου ἢ καὶ Εἰρηνοδικείου, συντασσόμενης σχετικῆς ἐκθέσεως, ἣτις διαβιβάζεται ἀμελητὶ εἰς τὸν Ἐπιτρόπον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀνακατομένην ἀπόφασιν Στρατοδικείου.

Ἄρθρον 11.

Μέχρι τέλος Σεπτεμβρίου 1927 στρατ. δικαστικοὶ σύμβουλοι δ' τάξεως δύναται νὰ παραχωρῶσι μετὰ τριετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ εἰς γ' τάξεως τοιούτους διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως.

Μέχρι τέλος Ὀκτωβρίου 1926 οἱ διορισμοὶ, προαγωγαί, τοποθετήσεις καὶ μεταθέσεις τῶν στρατ.δικαστικῶν συμβούλων γίνονται, οἱ μὲν διορισμοὶ καὶ προαγωγαί διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, αἱ δὲ τοποθετήσεις καὶ μεταθέσεις διὰ διαταγῆς αὐτοῦ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως, ἐγκρινομένων καὶ τῶν δυνάμει τῆς ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1926 συντακτικῆς ἀποφάσεως «περὶ καταργήσεως τῶν διοικητικῶν καὶ ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν διαφόρων Ὑπουργείων καὶ τοῦ ἀνωτέρου Δικαστικοῦ Συμβουλίου» καὶ τοῦ ἀπὸ 3 Αὐγούστου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ διορισμοῦ, μεταθέσεως καὶ προαγωγῶν συμβούλων στρατ. Δικαιοσύνης» γινομένων διορισμῶν καὶ προαγωγῶν Στρατιωτικῶν δικαστικῶν συμβούλων, καὶ ἐν γένει τῶν γινομένων τοιούτων, μέχρι τοῦ τέλος Σεπτεμβρίου 1927.

Μετὰ τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα, προαγωγαί, τοποθετήσεις καὶ μεταθέσεις τῶν στρατιωτικῶν δικαστικῶν συμβούλων γίνονται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως Ἐπιτροπῆς, ἐχούσης ὑποχρεωτικὴν ἰσχύον διὰ τὸν Ὑπουργόν, καὶ ἣτις Ἐπιτροπὴ ἀποστέλλεται: ἐκ τοῦ Προέδρου,

τοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Αναθεωρητικοῦ. Ἐν περιπτώσει κολύματος τοῦ Προέδρου, ἢ τοῦ Ἐπιτρόπου, ἀναπληροῦνται οὗτοι κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος. Ἐν περιπτώσει κολύματος μέλους τοῦ Αναθεωρητικοῦ ἀναπληροῦται τοῦτο ὑπὸ συμβούλου α' τάξεως ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις εἰς ὀργανικὰς θέσεις ὑπηρετούντων, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διὰ διαταγῆς του. Τὴν περὶ προαγωγῆς στρατ. δικαστικῶν συμβούλου ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, διαφωνῶν νὰ παραπέμψῃ εἰς τὴν ὀλομέλειαν τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἢ δὲ ἀπόφασιν τῆς ὀλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶνε ὑποχρεωτικὴ.

Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ν' ἀποσπῇ διὰ διαταγῆς του Στρατ. Δικαστικούς Συμβούλους εἰς ἑτέρας ὑπηρεσίας ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν ἐπιβάλλουσι τὴν παρουσίαν τῶν προσώπων τούτων.

Τοποθετήσεις καὶ μεταθέσεις τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ τῆς στρατ. Δικαιοσύνης γίνονται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως, ὡς καὶ αἱ ἀποσπάσεις, ἀλλὰ μόνον εἰς ὑπηρεσίας τῆς στρατ. Δικαιοσύνης.

Διορισμοὶ εἰς θέσιν συμβούλου ἀνωτέρας τῆς δ' τάξεως δὲν ἐπιτρέπονται, τῶν ἐν ταῖς ἀνωτέραις τάξεσι κοινῶν θέσεων πληρουμένων διὰ προαγωγῆς τῶν ἡδὴ ὑπηρετούντων εἰς τὸ Σῶμα τῆς Στρατ. Δικαιοσύνης. Αἱ κοινὰι θέσεις συμβούλων δ' τάξεως πληροῦνται μόνον ἐκ τῶν ἐπιτυγχάνοντων ἐν διαγωνισμῷ ἐπὶ τούτῳ προκηρυσσομένῳ κατὰ τὴν σειράν τῆς ἐπιτυχίας. Ὁ διαγωνισμὸς οὗτος ἐνεργεῖται κατὰ τὰ διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐφ' ὅπως ἐκδοθησομένου ὀρισθόμενα, ἰσχύει δὲ μόνον δι' ἑς θέσεις προκηρῦχθη. Ἡ περὶ τοῦ διαγωνισμοῦ προκηρῦξις τοῦ Ὑπουργοῦ δημοσιεύεται τοῦλάχιστον δύο μῆνας πρὸ τῆς ἡμέρας αὐτοῦ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1926 ἡμέρας δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν περὶ ἐφέσεως διατάξεων, ὧν ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1926.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

A. ΖΑΓΜΗΣ

Τὰ Μέλη

A. Μιχαλακίπουλος, I. Μακρῆς, N. Βελέντζας, M. Κίρκος, II. Μετρίπουλος, A. Παπαναστασίου, Θ. Τουρκοβασιλῆς, Θ. Νικολοῦδης.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιεύθητε διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς

Θ. Σοφοῦλης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουλίου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

II. Πετρίδης

(4)

Περί μέτρων προστασίας τῶν σεισμοπαθῶν Κορινθίας.

Νόμος 3612

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 1.

1. Ὑπὲρ τῶν κατοίκων Κορινθίας ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν ἐν Κορινθίᾳ σεισμοπαθῶν, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὲρ τῶν ἐννόμων σχέσεων, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὑποκειμένου αὐτῶν, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Πρωτοδικείου Κορίνθου καὶ τῶν Δικαστηρίων τῆς περιφέρειας αὐτοῦ, ἀναστέλλονται ἐπὶ ἕν ἔτος, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 23 Ἀπριλίου 1928.

α) Πᾶσα παραγραφή δικαιωμάτων καὶ ἀγωγῶν τοῦ Ἀστικοῦ καὶ Ἐμπορικοῦ Δικαίου, ἧς ἡ λήξις συμπίπτει ἐντὸς τοῦ ὡς ἂν ἑτησίου διαστήματος.

β) Πᾶσαι αἱ νόμιμοι, δικαστικαὶ καὶ ἐκ συμβάσεων προθεσμιαὶ ἐπὶ τῶν ἀστικῶν ἐν γένει, ἐμπορικῶν καὶ Διοικητικῶν ὑποθέσεων (ἐξωδίκων τε καὶ δικαστικῶν) οἰασδήποτε Διοικητικῆς ἀρχῆς, Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, ὧν ἡ λήξις συμπίπτει ἐντὸς τοῦ ὡς ἂν ἑτησίου διαστήματος.

γ) Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων καὶ οἰωνδήποτε ἄλλων ἐκτελεστῶν τίτλων, ἢ δὲ προσωπικῆς κράτησις καὶ ὡς μέτρον συντηρητικόν.

δ) Ἡ ὑποχρέωσις πρὸς σύνταξιν διαμαρτυρικῶν ἐπὶ ληξασῶν συναλλαγματικῶν.

2. Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἀπαγορεύεται ἡ ἐρημοδικία ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας καὶ ἐνώπιον παντὸς ἄλλου Δικαστηρίου, καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐπὶ ὑποθέσεων ἐν αἷς διάδικοι εἶνε κάτοικοι τῆς Κορινθίας ἐν γένει, ὡς καὶ ἡ ἐρήμην τινὸς τῶν διαδίκων διεξαγωγὴ ἀποδείξεων κατὰ τὰς αὐτὰς ὑποθέσεις. Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης δίκαια προσωρινῶν μέτρων περὶ διακατοχῆς.

3. Διὰ Διατάγματος δύνανται νὰ καθιερωθῶνται περιορισμοὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν παραγράφων 1—2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Διὰ Διατάγματος ἐπίσης δύνανται νὰ ἀνασταλῆ καὶ ἡ ἐρημοδικία καὶ ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων.

5. Ἐπὶ τῶν ὡς ἂν ὑποθέσεων ἐφαρμόζονται καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 6, 8 καὶ 9 τοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουνίου 1917, κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ νόμου 768, «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΔΕΗ' τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1912». Ἡ πρόξις ὁμοίως τοῦ ἀρμοδίου προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ εἰρηνοδίκου ἢ προέδρου Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως ἢ διαλαμβανομένη εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουνίου 1917, κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ νόμου 768, περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΔΕΗ' τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1912, δέον νὰ ᾖ ἐμπερισστατωμένως ἠτις-λογημένη, ἀναφέρουσα λεπτομερῶς ἅπαντα τὰ πραγματικὰ περιστατικὰ τὰ πείθοντα ὅτι ἐκ τῶν γεγονότων τῶν σεισμῶν τοῦ Ἀπριλίου 1928, οὐδεμία δυσχέρεια ὑφίσταται εἰς τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς δίκης, τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων, τὴν προσαγωγὴν τῶν μέσων αὐτῆς, τὴν προσαγωγὴν τῶν δικηγόρων καὶ ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων τῆς δίκης, τὴν ἐπιμέλειαν τῆς διεξαγωγῆς ταύτης, ἢ εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ χρέους εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἄρσεως τῆς ἐκ τῶν ἂνω διατάξεων ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῶν οἰωνδήποτε ἐκτελεστῶν τίτλων. Ἀπαγορεύεται δὲ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ὡς ἂν ἄρθρου 6 τοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουνίου 1917 ἐφ' ὅσον ὁ αἰτῶν τὴν ἄρσιν δὲν εἶνε κάτοικος Κορινθίας.

6. Αἱ ὡς ἂν προθεσμιαὶ δύνανται νὰ παρατείνωνται διὰ Διατάγματος, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

7. Ἀπασαὶ αἱ ἂνω διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου οὐδαμῶς ἰσχύουσιν ἐπὶ ἀξιώσεων ἐκ συμβάσεων συναφθεισῶν μετὰ τὴν πρῶτην Μαΐου 1928.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ περὶ ἐνοικιοστασίου διατάξεις, εἰς ἃς πόλεις ὑφίσταται τοῦτο, οὐδαμῶς ἰσχύουσιν κατὰ τῶν κατοίκων Κορινθίας καὶ τῶν ἐν Κορινθίᾳ ὡποσδήποτε σεισμοπαθῶν οἰκογενειῶν ἢ ἀτόμων, τῶν ἐχόντων εἰς αὐτὰς ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν, δικαιοῦμένων τὴν ἔξωσιν τῶν μισθωτῶν των, ἧτις γίνεται ἀνυπερθέτως μετὰ τρεῖς τὸ πολὺ μῆνας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ ταύτης δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἀπαγορευομένης πάσης ἀναστολῆς ταύτης μετὰ τὴν πάροδον τοῦ τριμήνου.

2. Μισθωταὶ οἰκιῶν, ἐν αἷς πόλεσιν ἰσχύει ἐνοικιοστάσιον, δύνανται νὰ φιλοξενῶσι κατοίκους Κορινθίας, καίτοι μὴ ὄντας οἰκιστοὺς, ἐπὶ ἕν ὀλόκληρον ἔτος. Μετὰ δὲ τὴν πάροδον τοῦ ἔτους ἕκαστος τούτων θεωρεῖται ὑπομισθωτῆς ἐνὸς δωματίου, ὁ δὲ ἐκμισθωτῆς λαμβάνει ἐπὶ πλέον τοῦ μισθώματος δι' ἕκαστον πρόσωπον, δι' ἀναλογίαν αὐτῷ ὑπομισθώματι, τὸ πηλικὸν τῆς διαιρέσεως τοῦ ὅλου μισθώματος διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοικησίων δωματίων, καταβαλλόμενον αὐτῷ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ. Πλεονέκτα τοῦ ἐνὸς ἄτομα λογίζονται συνολικῶς ὡς ἕν μόνον ἄτομον, ἐὰν εἶνε σύζυγοι ἢ κατιόντες.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας κατὰ τὴν συνεδριάσιν τῆς 27 Ἰουνίου 1928 καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 9 Ἰουλίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Π. Πετρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 10 Ἰουλίου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Π. Πετρίδης

(5)

Περί ἐπιτροπείας τῆς ἀνηλίκου θυγατρὸς τοῦ ἀποθανόντος πρώην Βασιλέως Κωνσταντίνου Αἰκατερίνης.

Νόμος 3613

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἀνήλικος θυγάτηρ τοῦ ἀποθανόντος πρώην Βασιλέως Κωνσταντίνου Αἰκατερίνης διατελεῖ, μέχρις ἐνηλικιώσεως αὐτῆς, ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν τῆς μητρὸς τῆς.

Ἐν τῇ ἐπιτροπείᾳ ταύτῃ ἀρχοῦσιν αἱ ἐν τῷ ΧΠΘ' τῆς 17 Αὐγούστου 1861 περὶ ἀνηλίκων κλπ. νόμῳ ἀναγραφόμεναι διατάξεις καὶ ἡ ἐπιτροπὴ μῆτηρ δύνανται, ὡς πρὸς τὴν ἐκπαιδύσεσιν τῆς ἀνηλίκου καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτῆς, νὰ ἐνεργῆ πᾶσαν οἰασδήποτε φύσεως δικαιοπραξίαν ἐπὶ κινήτων καὶ ἀκινήτων, χωρὶς τὸ παράπαν ν' ἀπαιτῆται διὰ τὸ κῆρος αὐτῆς ἄδεια ἢ γνωμοδότησις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ἢ ἀπόφασις δικαστικῆ.

Ἡ ἐπίτροπος, ὡς τοιαύτη, δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐνέργειαν πασῶν τῶν εἰρημένων πράξεων τῆς ἐκπρὸσωπήσεως τῆς ἀγγλικῆς καὶ διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῆς εἰς πληρεξούσιον ἔχοντα τὰ αὐτὰ διὰ καὶ ἡ ἐπίτροπος ἀνωτέρω ἀναφερόμενα δικαιώματα, ὅν ἡ ἔχει ἤδη διορίσει ἢ θὰ διορίσῃ εἰς τὸ μέλλον.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 19 Ἰουλίου 1928 καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 9 Ἰουλίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Π. Πετρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 10 Ἰουλίου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Π. Πετρίδης

(6)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νόμου ΓΤΜΒ' τοῦ 1909 (περὶ περιορισμοῦ τῆς καισαρχείας καὶ τῆς ἐκχωρήσεως καὶ περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 885 τῆς Πολ. Διοιομίας).

Νόμος 3614

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς:

Τὸ ἀρθρον 2 τοῦ νόμου ΓΤΜΒ' τοῦ 1909 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 2.

Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἀρθρου ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀντιμισθίας καταβλητέας δυνάμει διαρκῶν δικαιοπραξιῶν περὶ παροχής ἐργασίας ἐπὶ ἀνταλλάγματι μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ ἡ τῆς ἀξίας δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων (4.000) μηνιαίως. Ἐπὶ τοῦ ὑπερβάλλοντος ἰσχύουσιν αἱ κοινὰ διατάξεις. Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκχωρήσεις καὶ κατασχέσεις συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐκείνων, αἵτινες ἔχουσιν ἐπικυρωθῆ διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως κανονίζονται ἐπὶ τῆ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου διὰ τὸν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ καὶ ἐπέκεινα χρόνον.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 19 Ἰουλίου 1928 καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 9 Ἰουλίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Π. Πετρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 10 Ἰουλίου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Π. Πετρίδης

(7)
Περὶ ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις τῆς Ἑλλάδος Μητροπόλεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Νόμος 3615

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἄπασαι αἱ ἐν ταῖς Νέαις Χώραις τῆς Ἑλλάδος Μητροπόλεις τοῦ Ἀγιοτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἀναγνωρίζουσιν ὡς διοικητικὴν αὐτῶν ἀρχὴν τὴν ἐν Ἀθήναις Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ὁρθοδόξου Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἣν ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἡ διοίκησις αὐτῶν, τηρουμένων τῶν ἐπ' αὐτῶν κανονικῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ.

Οἱ Μητροπολίται τῶν Νέων Χωρῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐξομολογούμενοι κατὰ πάντα πρὸς τοὺς Μητροπολίτας τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπεικτεινομένου γενικῶς καὶ ἐπ' αὐτῶν τοῦ Καταστατικοῦ νόμου:

α') Μετέχουσι τῆς ἐν Ἀθήναις Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας παρεδρεύοντες κατὰ τὰ πρεσβεία τῆς Ἀρχιερωσύνης.

β') Μετέχουσι τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱεραῆς Συνόδου ἥτις οὕτω σύγκαιται ἐξ ἐννέα μελῶν ἰσοψηφίων, ὧν πέντε μὲν ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐχόντων ἐπισκοπὰς καὶ τέσσαρες ἐκ τῶν Μητροπολιτῶν τῶν Νέων Χωρῶν, τῶν ἐχόντων Μητροπόλεις. Τῶν ἐννέα τούτων μελῶν εἰς εἶνε πρόεδρος καὶ ὅκτω συνέδρου. Καὶ Πρόεδρος μὲν εἶνε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, οἱ δὲ συνέδρου καλοῦνται ἀλληλοδιαδόχως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρεσβείων τῆς Ἀρχιερωσύνης, διατηρουμένης ἐνὶ ἐκάστῳ ἐν ταῖς συνεδρίαις καὶ τῆς τάξεως τοῦ ἰδίου βαθμοῦ.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ ἂν ὅσι παρόντες πέντε συνέδρου αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν. Ὅταν ὅμως ἡ Διαρκὴς Σύνοδος λαμβάνῃ ἀποφάσεις ὡς δικαστήριον ἀπαιτεῖται νὰ παρίστανται ὅλα τὰ μέλη τῆς Συνόδου.

Ἡ Συνοδικὴ περίοδος ἀρχεῖται τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους.

γ') Δύο τῶν Μητροπολιτῶν τῶν Νέων Χωρῶν, τῶν παρεδρευόντων ἐν τῇ Διαρκεί Συνόδῳ παρεδρεύουσι καὶ ἐν τῇ διοικητικῇ συμβουλίᾳ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνοδικῆς αὐτῶν παρεδρείας, ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, δύο δὲ ἕτεροι ἐκ τῶν αὐτῶν Μητροπολιτῶν, ὧν ὁ εἰς ἀναπληρωματικῶς, ἐν τῇ Ἐπιτοκίῳ Συμβουλίᾳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως.

δ') Δικάζονται καθ' ἕνα τρόπον καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ε') Ἐκλέγονται καθ' ἕνα τρόπον καὶ οἱ τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀρχιερεῖς ἐκ καταλόγου ἐκλεγόμενοι, ἀπαγορευομένης τῆς ἀπὸ Μητροπόλεως εἰς Μητρόπολιν μεταθέσεως. Μόνον ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ πλήρωσις χηρευούσης τινὸς μονίμου Μητροπόλεως τῶν Νέων Χωρῶν διενεργεῖται ἀποφάσει τῆς Συνόδου δι' ἀποκαταστάσεως ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι προσφύγων Ἀρχιερέων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἢ διὰ μεταθέσεως Ἀρχιερέως κατέχοντος προσωρινὴν Μητροπολιτικὴν ἔδραν, ἢ ἐκ τῶν ἤδη ὑπαρχόντων βοηθῶν Ἐπισκόπων, καταργουμένου τοῦ θεσμῶ τῶν βοηθῶν ἐπισκόπων ἅμα τῇ προαγωγῇ αὐτῶν. Μέχρι τῆς προαγωγῆς αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν καταβάλλονται παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλ. Ταμείου κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθρου 35 ἐδάφ. 1 τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Αὐτοκεφά-

λου Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1928. Αἱ προσωριναὶ μνηροπέλεις αἱ συσταθεῖσαι διὰ τῆς ὑπ' αὐτῆς ἡμετέρας Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1928. Αἱ Πατριαρχικαὶ ἐγκυκλίους κηλεύουσαι συγχωνεύονται πρὸς τὰς ἐξ ἑν ἀποσπασθησάντων μονήμονας.

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτείνεται ὁ ἀπὸ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων νόμος τῆς 17 Νοεμβρίου 1928 καὶ εἰς τὰς Νέας Χώρας. Ὁ νόμος οὗτος τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ Διαταγμάτων βαθμηδὸν ἐκδιδασκόμενων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐρησιευμάτων, ἰδιαίτερος δι' ἐκάστην Μητροπολιτικὴν περιφέρειαν.

Ἄρθρον 4.

Ὁ παρὼν νόμος δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν διὰ τὸ ἐν Κρήτῃ ἰσχύον ἐκκλησιαστικὸν καθεστῶς.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Ἐρησιευμάτων Ὑπουργός

Κ. Γόντινας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Π. Πετρίδης